

5 L E T

K O B R Y

PŘÍLOHA KOBRY Č. 11 *** LISTOPAD 2005

Citát inspirující:

... KOBRA mi pomohla prekonať dlhú cestu ... teší ma, že práve KOBRA stála kdesi na počiatku vzniku nášho Mädokýšu ...

Zuzka Vnučáková -Herbrychová

S KOBROU
na večšie časy

a nikdy jinak!

Martin Žantovský

Díky za každou novou KOBRU

Kobru mám ráda: ale jenom tu, co vydává Literární spolek (LiS) při Městské knihovně v Jičíně. Poprvé se mi tenhle časopis dostal do rukou asi před dvěma lety na nějaké literární akci. Mezi všemi jinými tiskovinami, které jsem tam získala, mě zaujala jednak vtípem a jednak záběrem, sahajícím od reportáží z různých literárních akcí a setkání, medailonů význačných světových spisovatelů, zajímavostí z literárního světa až po různé ankety a kvízy. Kobra přináší také recenze zajímavých knih, které ... p.Franc četl.

Zmiňuji p.Václava France proto, že je hlavním – a v některých číslech skoro jediným (pod pseudonymem Václav) autorem článků v Kobře. (Samozřejmě se na stránkách časopisu objevují i další přispěvatelé – třeba B.Procházka, řečený Prochor, M.Žantovský, M.Eberlová, ale hlavním autorem je MUDr.Franc). Není to, myslím, proto, že by měl potřebu si honit pouze vlastní triko, ale zřejmě z toho důvodu, že – s četnou výjimkou jmenovaných a pár dalších přispěvatelů Kobry, je asi na všechno kolem časopisu sám. Tímto mu skládám poklonu, neboť z vlastní zkušenosti vím, co je to za těžký a nevděčný úděl. Ovšem, jak jsem psala, na úrovni časopisu to vidět není, a když, tak jenom v dobrém□))).

Přeju Kobře dlouhý život, hodně spokojených čtenářů a redakci – a zejména V.Francovi – více ochotných spolupracovníků a přispěvatelů.

Zora Šimůnková, Praha 1.listopad 2005

P.S. Všem členům a přátelům LISU, KOBRY i ČAJE nabízím možnost vystoupení v pořadu Večer přiměřených depresí v pražské kavárně Obratník. Více o pořadu na www.zorasimunkova.wz.cz, reference u MUDr. France.

U dortu s pěti svíčkami

aneb

Jak dlouho to ještě vydržím?

Václav (novinář): Prohlížím si slušně silný svazek složený z pěti ročníků měsíčníku KOBRA a snažím se podívat na těch uplynulých pět let. Jaké byly? Jaké je to vůbec vydávat časopis? Ten kdo se nějaký čas pokoušel vydávat časopis s nejrůznějších periodicitou ví, že nadšení vydrží obvykle tak dvě tři čísla a potom nastává tvrdá práce, která nemá konce. Jak to bylo u tebe?

Václav (šéfredaktor Kobry) - Obdobně, v počátku jsem si myslel, že mám dostatek materiálů pro vydávání na rok, ale opak byl pravdou. Navíc přišly komplikace, neboť jsem opravdu uvažoval o občasníku, který vyjde jednou za čtvrt roku, maximálně po dvou měsících. Jenže po prvních pokusech měla Kobra odezvu, a tak jsem pokračoval. Navíc se z původně prvního čísla, zcela věnovaného tvorbě, stal informační zdroj a tady by nemělo smysl vydávat něco s křížkem po funuse. Musím se snažit být aktuální a jednou měsíčně je i tak dost dlouhá doba, občas se stane, že informace např. s uzávěrkou soutěže je termínově na hraně.

Novinář: Jak dlouho jednotlivá čísla Kobry vznikají?

Šéfredaktor - Snažím se, aby se Kobra dostala ke čtenářům v polovině měsíce, to znamená, že když vyjde třeba říjnové číslo, otevírám číslo listopadové, někdy po 15. říjnu. Matrice čísel mám již asi na půl roku připravené dopředu. Dávám si do nich materiály, které jsou buď vhodné k tomu kterému měsíci či ročnímu období, např. básně na titulní stranu, kratší povídky atp. No a naplánuji si, kolik stran by číslo mělo mít, musí to být násobek čtyř. A pak přidávám další aktuální materiály (např. zápis ze schůzky, zprávu z akcí). Když jsem pilný mám i nadčasový úvodník připravený, mám jich do zásoby tak na dva

až tři měsíce, někdy napíši něco aktuálního, výjimečně použiji příspěvek někoho jiného. Pak rubriku Řekni mi, co čteš ... mám taky připravenou v předstihu. Do rubriky Víte, že ... postupně přikládám krátké informace, jak je dostanu od členů nebo z regionálního tisku. Jsem rád, když někdo pošle příspěvek. Snažím se, aby v Kobře byla naše tvorba (1 až 2 autoři). Přikládám i pozvánky na akce či literární soutěže, ty stahuji většinou z internetu nebo přímo z e-mailů dle nabídky. Tohle všechno hodím do pomyslného hrnce kolem 5.dne měsíce, opravím či doplním (snažím se dát na zadní stranu foto z akce) a kolem 15. dne servíruji. Škoda že se do Kobry nevejde kvůli velikosti a přeposílání e-mailem víc fotografií, ale nedá se nic dělat.

Novinář: Takže vlastně idylka, žádné nervy při uzávěrce?

Šéfredaktor - Není to tak docela pravda, i když většinou vše stíhám včas. Nejhorší je, když přijde e-mail s nějakou důležitou informací nebo autor chce být aktuální v právě vycházejícím čísle. Pak trochu čaruji s textem, neboť nechci otvírat další čtyřstranu. Buď to odnese třeba Řekni mi, co čteš ... (vypouštím) nebo hledám další tvorbu (přidávám). V každém případě je to trošku loterie, ale většinou to vyjde dobře. Nejhorší je, když musím vymýšlet ještě nějaký text nebo hledat na netu zajímavou pozvánku na akci, abych zaplnil místo. Hlavně doufám, že to čtenáři nepoznají, že je to šité horkou jehlou.

Novinář: Prochází Kobra jazykovou korekturou?

Šéfredaktor - Bohužel ne. Není to možné, pokud má být aktuální. Snažím se vše znova přečíst, vychytat ty největší chyby, ale kdyby se měla dál kontrolovat, znamenalo by to, že by musela být připravena už někdy kolem 10. dne, aby měl korektor aspoň pět dní na přečtení, navíc by to znamenalo práci pro Martina a myslím, že ten má svých starostí dost. Doufám, že v Kobře není víc chyb než v jiných obvyklých tiskovinách. Ale mám i svoje nesmysly, například když jsem napsal, že se Martinská poetická jar uskuteční v září nebo jsem termín stmeláče uvedl o měsíc dřív (místo července jsem napsal červen).

Novinář: Jak je to s úvodními inspirujícími citáty?

Šéfredaktor - Těch mám velkou zásobu, čtu knížku s tužkou v ruce a zapisuji, ale jednou se mně stalo, že jsem použil stejný citát dva měsíce po sobě. Naštěstí si toho nikdo nevšiml (aspoň doufám).

Novinář: Uvažuješ o dalších pravidelných rubrikách v Kobře?

Šéfredaktor - Spíš ne. Je pravda, že některé rubriky měly jepičí život. Například pokusy o soutěže (poznej autora podle první věty, verše atp.). Nikdo na ně nezareagoval. Zároveň i anketní otázky měly minimální odezvu. Takže zůstávám u osvědčeného, ale nikdy neříkej nikdy. Líbila se mě třeba rubrika Sedm pádných otázek, škoda jen, že se nezúčastnili všichni LiSáci, ale i tak to bylo dobré představení se. Do budoucna bych chtěl další rozhovory uveřejnit, jen ještě musím vymyslet vtipné otázky, abych se neopakoval. Rád by uveřejňoval častěji i historická ohlédnutí. Uvažoval jsem o jazykovém okénku a určitém přesahu literatury na současnost, ale spíš bych uvítal, kdyby si tyto rubriky připravil někdo jiný a dodával je s předstihem do tisku.

Novinář: A co představování cizích literatur?

Šéfredaktor - Na tuto myšlenku mě přivedla cesta na Slovensko. Myslím si, že jsem slušně slovenskou literaturu zmapoval. Snažím se v rubrice Řekni mi, co čteš ... představit i další literatury, ale neplánuji podobné psaní na pokračování jako v případě slovenské literatury. Myslím si, že jsem dost prostoru věnoval i romské literatuře.

Novinář: Co tě při práci na Kobře mrzí?

Šéfredaktor - Kobra je moje dítě a bude záležet především na mě, jak si ji povedu, ale ... měl jsem představu, že když někdo pojede na nějakou kulturní akci, napíše o ní pro ostatní do Kobry. Bohužel se tak neděje nebo pouze minimálně. Snažím se potom z dotyčného dolovat informace, ale nic moc se nedovím. Nevím,

jestli je to pohodlnost nebo strach, aby někdo nepřišel k informacím, které jsem já pracně získal. Já jsem pod pokličkou nic neschoval, ale přiznám se, že v poslední době, nejsem už také tolik otevřený, jako jsem býval. Prostě nechávám věci uzrát a jdu s nimi na trh, až když jsou hotové.

No a pak je to pochopitelně nedostatek příspěvků, i když mám své osvědčené dopisovatele. Měl bych možnost dát příležitost v Kobře i hostům, ale to dělat nechci nebo jen zcela výjimečně v souvislosti s nějakou akcí. Hosté mají svoji rubriku v ČAJi.

Novinář: Má šanci proniknout Kobra mezi širší čtenářskou veřejnost?

Šéfredaktor – V tištěné podobě asi ne. Znamenalo by to zajistit distribuci do dalších kulturních zařízení, škol atp. Pravdou je, že má co říci lidem mimo naši oblast, dokonce mám své pravidelné odběratele, kterým Kobru posílám poštou, ale nelze to dělat v nějakém větším počtu, jednak vzhledem k finančním prostředkům, ale především kvůli náročnosti při kopírování, vypisování obálek a další administrativě s tím spojené. Ale je tady internet a především naše iKobra, kde si Kobru může přečíst každý a dokonce na uveřejněné i reagovat. Měl jsem radost, když přišly ohlasy na můj úvodník ohledně Šrámkovy Sobotky. Možná že ani netuším, kdo všechno Kobru na internetu čte?

Novinář: Zmínil jsi internetovou Kobru, nežárlí na ní tištěná Kobra?

Šéfredaktor – V žádném případě! Kobra a iKobra jsou sourozenci, možná že časem význam iKobry poroste, ale i ta tištěná má svoje kouzlo. Dá se vzít i do postele, jak mi napsal jeden čtenář, s monitorem to jde hůř. Ale vážně, dávám přednost tištěnému, je to sice pomalejší, ale snad i trvanlivější. Nakonec i v tištěné Kobře se odvolávám na informace na iKobře. Jsem rád, že Martin udělal na internetu s iKobrou zázrak, neboť jsem měl strach, že naše stránky nepřežijí věk batolete.

A pak díky iKobře znají čtenáři i Kobru, sami nabízejí svoje články a příspěvky, mrzí mě, že je musím odmítat, ale zase tím

získávám hosty do našeho ČAJe, dokonce tolik, že uvažuji o jednom čísle věnovaném pouze hostům mimo Jičínsko. Prostě všechno souvisí se vším a úspěch jednoho přináší prospěch i druhému.

Novinář: Prezentuješ Kobru na soutěžích a literárních setkáních. Jak je zde přijímána?

Šéfredaktor – Kobra je vlajková loď našeho spolku, se vším všudy. Několikrát se mně stalo, že lidé nevěděli, jak se jmenuji, ale říkali to je ten pán ze „Slepice“ (rozuměj Rehečská slepice) a co vydává Kobru. Dokonce si myslím, že Kobra a ČAJ vytváří virtuální obraz spolku, který ve skutečnosti neexistuje. Při rozhovorech mně lidé říkají, jak je to parádní, když vydáváme časopis – měsíčník. Závidí nám. Ale právě naše mediální známost nekoresponduje s pravým děním spolku. Uvedu příklad: schůzka LiSu se konala v květnu a potom až v říjnu, mezi tím stmeláč, ale lidé se mně ptají, zda se scházíme každý týden. Co jim mám na to říct?

Novinář: Třeba odpovědět na otázku, jak dlouho vydržíš vydávat Kobru?

Šéfredaktor – Nemáš lehčí otázku? Bohužel odpověď asi nikdo nezná. Někdy si říkám, hlavně v poslední době, kdy je času z rodinných důvodů, čím dál tím míň, že to už je asi poslední číslo, ale pak přijde další měsíc a já zase sedím u počítače, zanedbávám vlastní tvorbu a utěšuji se, že to má pořád ještě nějaký smysl, i když „nevděk světem vládne“!

Držte mně pěsti, abych vydržel. Víte, když si prohlížím svazek těch pěti ročníků, říkám si, že vlastně píší kroniku LiSu. A příjemné teplo prostupuje celým tělem.

(Poděkoval jsem si za rozhovor - Václav)

Kobru propaguji ve dne v noci, kudy chodím – tady například při
3.ročníku Literární Vysočiny v Chotěboři. Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní
tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 6. Příloha k 5.výročí prvního čísla KOBRY.

(14. listopad 2005)

www.kobra.zde.cz